

ת"פ 13861/04/17 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד מחמוד סחאר, אברהים סחאר, אדם חנטש

בית משפט השלום בבאר שבע

ז' אב תשע"ח
19 יולי 2018

ת"פ 13861-04-17 מדינת ישראל נ' סחאר(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 121942/2017

לפני כב' השופט רון סולקין
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל - פמ"ד ע"י ב"כ עו"ד ערן צרויה
1. מחמוד סחאר (עציר)
2. אברהים סחאר (עציר) שניהם ע"י ב"כ עו"ד דרוויש
נאשף
3. אדם חנטש ע"י ב"כ עו"ד אחמד וותד

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם שלפני נותנים את הדין בגין עבירות כדלקמן:

הנאשם 1

- מתן שוחד, בניגוד לסעיף 291, ביחד עם סעיף 294 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
- נסיון להכניס חפץ אסור מסוכן, בניגוד לסעיף 52(ב)(1)(א) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשי"ב - 1971, ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
- עסקה בסם מסוכן, בניגוד לסעיף 13, ביחד עם סעיף 19א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973.

הנאשם 2

- מתן שוחד, בניגוד לסעיף 291, ביחד עם סעיף 294 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
- נסיון להכניס חפץ אסור מסוכן, בניגוד לסעיף 52(ב)(1)(א) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב - 1971;

- עסקה בסם מסוכן, בניגוד לסעיף 13, ביחד עם סעיף 19א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973;
- שהייה בלתי חוקית, בניגוד לסעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.

הנאשם 3

- סיוע לנסיין להכניס חפץ אסור מסוכן, בניגוד לסעיף 53(ב)(1)(א) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשי"ב - 1971, ביחד עם סעיפים 25, 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977;
 - סיוע לעסקה בסם מסוכן, בניגוד לסעיף 13, ביחד עם סעיף 19א' לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973, ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
- כתב האישום המתוקן ת/14, מגולל פרשה, במסגרתה פעלו הנאשמים יחדיו, כאשר הנאשמים 1 - 2 מעבירים תשלומי שוחד לסוהר, העובד בכלא בו ריצה הנאשם 1 מאסר, במטרה כי יעביר לידי סמים מסוכנים.
- הנאשם 1, הוא שפנה, בתחילה, לסוהר, והציע לו סך בן 20,000 ₪, תמורת החדרת הסמים (בהמשך, ירדה ההצעה לסכום בן 17,000 ₪).
- הסוהר דיווח על הפניה למפקדיו, ומאז הדיווח הפך, למעשה, לסוכן סמוי, הפועל על פי הנחיותיהם.
- בהמשך, קישר הנאשם 1, בין הסוהר לבין אחיו - הנאשם 2, תושב אזור יהודה ושומרון.
- הנאשם 1 הנחה את הסוהר להשתמש במכשירי טלפון ובכרטיסי חיוג ("סים") יעודיים ואף להחליפם בפרקי זמן קצרים.
- לאחר תיאומים שארכו על פני מספר ימים, נקבעה פגישה בין הסוהר לבין הנאשם 2, בתחנה המרכזית בבאר-שבע. לפגישה זו, הגיע הנאשם 2 ברכב בו נהג הנאשם 3 וכן שהה ברכב אדם נוסף, שפרטיו אינם נקובים בכתב האישום. הנאשם 3 ירד מהרכב, הסתיר שקית, שהכילה סם מסוכן מסוג קנביס בצורת חשיש, במשקל כ-40 גר', ביחד עם 204 טבליות סם מסוכן מסוג בופרנופריין (המכונה "סבוטקס") וכן מכשיר טלפון נייד וכרטיסי חיוג, כל זאת, בתוך ארון חשמל בחניון שמול התחנה המרכזית.
- לאחר מכן, כיוון הנאשם 2 טלפונית את הסוהר לאותו ארון, על מנת שיאסוף את הסמים המסוכנים.
- במקביל, נסע הרכב, ובו הנאשמים 2 - 3, למקום מסתור אחר באזור התחנה המרכזית, שם ירד הנאשם 3 פעם נוספת מהרכב, והסתיר שקית, שהכילה סך בן 10,000 ₪ במזומן, צמוד לפחי אשפה.

לאחר שהנאשמים 2 - 3 התרחקו מהמקום, כיוון הנאשם 2 שוב, טלפונית, את הסוהר, אל אותו פח, על מנת שיאסוף את הכסף.

הנאשמים 2 - 3 נעצרו, בהמשך, בנסיעה בכביש 6, בעקבות חובות של בעל הרכב הרשום לחברה המפעילה את כביש האגרה והועברו לטיפול משטרת ישראל.

בנוסף לכל האמור, שהה הנאשם 2 מחוץ לאזור יהודה ושומרון, ללא היתר.

בין הצדדים נקשר הסדר, במסגרתו תוקן כתב האישום, אשר, תחילה, יחס לצדדים עבירה נוספת והצדדים הורשעו על פי הודאתם. ההסדר גובש, לאחר שהחלה להישמע פרשת התביעה, והוגשו, בהסכמה, מסמכים מתוך תיק החקירה.

במסגרת ההסדר, הגבילה המאשימה עתירתה הענשית ל"עונש מתאים מינימלי ראוי" בן 30 חדשים מאסר בפועל בנוגע לנאשם 1; עונש כאמור בן 27 חדשים מאסר בפועל בנוגע לנאשם 2. להגנה, נתאפשר לטעון כראות עיניה בנוגע לנאשמים אלה. עוד סוכם, כי יהיה בידי התביעה האפשרות לעתור לרכיבי ענישה נוספים, ובנוגע לרכיבים אלה - יטענו כל הצדדים כראות עיניהם.

אשר לנאשם 3 - לא כלל ההסדר הסכמות ענשיות כלשהם.

ראיות לעונש

במסגרת פרשת העונש, הגישה התביעה, כראיות לענין העונש, גליון הרשעותיהם הקודמות של הנאשמים 1 - 2.

לא הוגשו ראיות לעונש מטעם התביעה בנוגע לנאשם 3.

לא הוגשו ראיות לעונש מטעם ההגנה בנוגע לאף אחד מהנאשמים.

מגליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם 1 (ת/16) עולה, כי הורשע, בעבר, בגין מספר רב של עבירות בתחום גניבת רכב; אחזקת כלי פריצה; היזק לרכוש במזיד; איומים; התפרצות למקום מגורים; התפרצות לכלי רכב; שיבוש מהלכי משפט; עבירות נגד אנשי מרות; עבירות של שהיה שלא כדין.

מגליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם 2 (ת/17) עולה, כי הורשע גם הוא בגין מספר לא מבוטל של עבירות בתחום גניבת רכב; זיוף; התחזות לאחר; שהיה שלא כדין; ועוד.

הערכת שירות המבחן למבוגרים

הצדדים עתרו להפנות הנאשם 3 בלבד להערכת שירות המבחן למבוגרים.

תסקיר שירות המבחן בענינו, מפרט נסיבותיו האישיות, כבן 21; רווק; סיים 11 שנות לימוד ולאחר מכן החל לעבוד לצורך סיוע בפרנסת המשפחה. עבד כסדרן במרכול ואף בשיפוצים.

בנוסף, שיחק באופן קבוע, במשך 7 שנים, בקבוצת הכדורגל המקומית בעיר מגוריו.

שירות המבחן התרשם, כי נאשם זה גדל בסביבה שומרת חוק.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו וסיפר, כי ביקש להרוויח כסף על מנת לסייע להוריו.

הנאשם חש תחושות בושה ואף אכזבה מבני משפחתו, בגין הסתבכותו זו.

שירות המבחן התרשם, כי פעל מתוך מצוקה כלכלית וכי העבירה אינה מאפינת את אורחות חייו.

שירות המבחן התרשם, כי נאשם זה איננו בעל דפוסים עברניים.

מבלי להתעלם מחומרת העבירה, מצא שירות המבחן לציין, כי שליחת נאשם זה למאסר בפועל עלולה להביא להידרדרות מצבו, תוך יצירת קשר עם אוכלוסייה עבריינית מגובשת.

לפיכך, בא שירות המבחן בהמלצה להטיל על נאשם זה עונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות וכן לשלבו בהליך טיפולי, תחת צו מבחן.

טענות הצדדים

התביעה הגישה טענותיה לעונש בכתב (ת/18) והשלימה אותן על פה.

התביעה הדגישה את החומרה היתרה הנלווית לעבירות, הן מן הפן של הפגיעה בתקינות פעולתו של השירות הציבורי (בכל הנוגע לעבירת השוחד); הן מבחינת הפגיעה במשמעת בכלא וערעור היציבות בו, כמו גם הפגיעה באפשרות

שיקומם של אסירים.

התביעה עתרה לקביעת מתחם ענישה, שינוע בין 27 עד 30 חדשי מאסר בפועל, בנוגע לנאשמים 1 - 2.

אשר לקביעת הענישה במסגרת המתחם, הפנתה התביעה לעברם המכביד מאוד של הנאשמים 1 - 2.

התביעה עתרה להשית על הנאשמים את העונש המירבי בהתאם לעתירתה במסגרת ההסדר, תוך שהדגישה, כי עונש זה כבר משקלל בתוכו את כלל הנסיבות המקלות והשיקולים העונשים לזכות הנאשמים.

אשר לנאשם 3, לנוכח חלקו הקטן יותר באירועים - עותרת התביעה להשית עליו עונש במתחם שינוע בין 12 - 24 חדשי מאסר בפועל. בהיעדר הרשעות קודמות ולנוכח המלצתו השיקומית של התסקיר - הגם שלשיטתה של התביעה, לא שיתף הנאשם פעולה באופן מלא עם שירות המבחן - עתרה התביעה להשית עליו עונש מאסר על הצד התחתון של המתחם.

עוד עתרה התביעה להשית על כל הנאשמים עיצומים כספיים בדמות קנסות משמעותיים ומכבידים, תוך הבחנה בין חלקם של הנאשמים וכן מאסרים מותנים, כאשר בנוגע לנאשמים 1 - 2, נתבקשו מאסרים מותנים ברף גבוה ביותר.

עוד עתרה התביעה להורות על השמדת הסמים המסוכנים ועל חילוט כספי השוחד, בסך 10,000 ₪, אשר נתפסו במקרה זה.

ההגנה טענה, כי בסופו של דבר - לא הוחדרו סמים לבית הכלא.

עוד נטען, כי באפשרות המאשימה היה להפסיק האירוע בשלבים מוקדמים יותר.

ההגנה עותרת להעמיד מתחם הענישה בנוגע לנאשמים 1 - 2 בין 8 - 20 חדשי מאסר בפועל. לשיטתה של ההגנה, אין לראות בהסכמתה לרף המירבי אליו עותרת התביעה במסגרת ההסדר כהסכמה לכך, כי מתחם הענישה מגיע על לרף זה.

אשר לנאשם 3, הדגישה ההגנה, כי נאשם זה הורשע בגין עבירות סיוע בלבד, ועל כן, לשיטתה, לא היה מקום לעתור למתחם ענישה כה גבוהה.

ההגנה הפתנה לנסיבותיו האישיות של נאשם זה.

ההגנה בקשה, כי בית המשפט יקח בחשבון את התקופה הארוכה בה שהה נאשם זה בתנאים מגבילים. ההגנה הציעה לאזן התמונה הענישתית בנוגע לנאשם זה, תוך תוספת עיצום כספי משמעותי.

בדברם האחרון, הביעו הנאשמים צער על הסתבכותם וסיפרו על נסיבותיהם האישיות.

דין והכרעה

העבירות שעברו הנאשמים - חמורות. יש בהן כדי לחתור תחת תקינות פעולת רשויות המנהל.

יש בהן כדי לפגוע במשמעת בבית הכלא ובסיכויי השיקום של האסירים השוהים בו.

כל זאת, בנוסף לנזקים הידועים, הקשורים בהחזקה ושימוש בסמים מסוכנים.

אין ממש בטענת ההגנה, ממנה השתמע, כי הממונים בבית הכלא והיחידה החוקרת עודדה, למעשה, העבירות - הממונים והיחידה החוקרת פעלה כראוי, על מנת לתפוס העבריינים, ואף פעלה לעצור אותם לאחר שנאספו די ראיות למעורבות בעבירות השוחד ונסיון החדרת הסם, מיד בפעם הראשונה בה נאספו ראיות אלה.

מתחם הענישה בגין עבירות שעניינן החדרת סמים מסוכנים למתקן כליאה

- בפסק הדין ע.פ. 8290/04 **קהלני נ' מ"י** (פורסם במאגרים), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בהחדרת סמים לכלא (סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כ-194 גר' וסם מסוכן מסוג קנביס במשקל כ-59 גר'), ונדון לעונש מאסר בן 6 שנים, מתוכם - 4 במצטבר לעונש אותו ריצה;
- בגזר הדין ת.פ. 40023-09-10 **מ"י נ' עראבי** (פורסם במאגרים), נדון נאשם, אשר שב מחופשה ונשא על גופו מארז ובתוכו סמים מסוכנים (סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כ-101 גר'; סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כ-3 גר'; סם מסוכן מסוג קנביס במשקל כ-16 גר'), לעונש מאסר בפועל בן 4 שנים, מצטבר לכל עונש אחר אותו מרצה;
- בגזר דין ת.פ. 8924-04-10 **מ"י נ' אירימייב** (פורסם במאגרים), נדון נאשם, אשר הורשע בנסיון החדרת סמים מסוכנים לכלא (סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כ-33 גר'; סם מסוכן מסוג קנביס בצורת חשיש, במשקל כ-88 גר'; 33 טבליות סם MDMA) לעונש מאסר בן 4 שנים בפועל (בתוספת הפעלת מאסר מותנה בן 3 חדשים, במצטבר);
- בפסק הדין רע"פ 9707/06 **אבוקסיס נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים, בו הוחמר עונשו של מי שניסה לספק לעציר סם מסוכן מסוג הרואין, במשקל 18 גרם, מעונש של שנה לעונש של שלוש שנים מאסר בפועל. באותו מקרה

המדובר היה בנאשם שלחובתו עבר פלילי וכן מאסר מותנה;

· בפסק הדין רע"פ 10361-08 **זלוצ'בסקי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בן 18 חודשים לריצוי בפועל בגין ניסיון החדרת סם מסוכן מסוג הרואין, במשקל של שלושה (3) גרם, למתקן כליאה, זאת תוך הפעלת מאסר מותנה במצטבר;

· בפסק הדין רע"פ 9707/06 בפסק הדין רע"פ 1485/10 **ג'אן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים) אישר בית המשפט העליון עונש מאסר לריצוי בפועל בן 8 חודשים על מי שהיתה אם חד הורית, אשר בבואה לבקר אסיר החזיקה סמים מסוכנים מסוג הרואין וחשיש בתוך איבר מינה. זאת, כאשר היתה מכורה לסמים ופעלה מתוך מצוקה של ממש;

· בגזר הדין ת.פ. (ירושלים) 3164/07 **מדינת ישראל נ' ברקו** (פורסם במאגרים) נגזר מאסר בפועל בן 7 חודשים על עו"ד אשר בחסות מקצועה סיפקה לאסירים בכלא סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל של כ-3 גרם וכן כדורי קלונקס וויאגרה, וזאת חרף היותה משמשת כעו"ד וכמובן נעדרת עבר פלילי.

לנוכח טיב הסם וכמות הסם המדוברת במקרה דנן, מחד, ומאידך, לנוכח כך שבמקרה דנן המדובר בנסיון להחדרת סמים בדרך מתוחכמת, מתוכננת מראש, תוך שיתוף פעולה בין מספר אנשים - יועמד מתחם הענישה בגין עבירה זו בין שנה עד שנתיים ומחצה מאסר בפועל.

אשר למתחם הענישה בגין עבירות השוחד:

· בגזר הדין ת.פ. (מחוזי ת"א) 40110/08 **מ"י נ' יהודה** (פורסם במאגרים), נדון נאשם לעונש מאסר בפועל בן 42 חודשים בגין מתן שוחד ותיווך בשוחד;

· בפסק הדין ע.פ. 9598/16 **קטיש נ' מ"י** (פורסם במאגרים), נדחה ערעורו של סוהר, אשר הורשע בעבירות של קבלת שוחד והחדרת סם מסוכן מסוג קנביס לכלא, ונדון לעונש מאסר בפועל בן 18 חודשים;

· בגזר דין ת.פ. (מחוזי ב"ש), 21775-02-11 **מ"י נ' זוארץ** (פורסם במאגרים), נדון נאשם, אשר הורשע במתן שוחד בתמורה להחדרת סמים בכלא, לעונש מאסר בפועל בן 20 חודשים במצטבר לענשים אחרים שריצה.

בית המשפט מעמיד את מתחם הענישה, בגין עבירה של מתן שוחד, בהקשר להכנסת סמים או חפצים אסורים לכלא, בין שנה ומחצה עד 3 שנים ומחצה מאסר בפועל.

אשר למתחם הענישה בעבירה שעניינה החדרת חפצים מסוכנים למתקן הכליאה:

· בגזר הדין ת.פ. 47805-11-14 **מ"י נ' סעדה ואח'** (פורסם במאגרים), נקבע, מתחם ענישה, שינוע בין שנה עד שנתיים מאסר בפועל;

· בפסק הדין ת.פ. 33150-09-16 מ"י נ' אבו צאלח (פורסם במאגרים), נקבע מתחם ענישה, שינוע בין שנה עד שנתיים ומחצה מאסר בפועל בגין עבירות דומות.

מתחמים אלה אושרו בבית המשפט המחוזי ואף בבית המשפט העליון (ראו עפ"ג 824-09-15; עפ"ג 45871-07-15; ע.פ. 3081/16; ע.פ. 3678/16).

בגין מכלול העבירות, בגין נותנים הנאשמים את הדין, מוצא לקבוע בית המשפט מתחמים כוללים, תוך חפיפה חלקית של המתחמים, שנקבעו לעבירות הספציפיות, כדלקמן:

לנאשמים 1 - 2 - מתחם ענישה שינוע בין 24 עד 48 חדשי מאסר בפועל.

לנאשם 3 - מתחם ענישה שינוע בין שנה עד שנתיים מאסר בפועל.

טווח הענישה המוסכם במסגרת ההסדר

כאמור, נקשר, בין הצדדים בתיק זה הסדר טיעון, במסגרתו הגבילה המאשימה עתירתה הענשית לעונש מינימלי ראוי בן 30 חדשים, בנוגע לנאשם 1, ו-27 חדשים בנוגע לנאשם 2.

חרף העובדה, שעונש זה מצוי על הצד הנמוך של מחתם הענישה שנקבע בעניינם של נאשמים אלה - הרי לנוכח הודאת הנאשמים באשמה ויתר השיקולים, שפורטו מפי הצדדים - לא יחרוג בית המשפט מטווח הענישה שסוכם בין הצדדים, בנוגע לנאשמים אלה, וכמובן, יהיה בכך כדי להשליך על קביעת הענישה בעניינו של הנאשם 1.

קביעת הענישה הספציפית בעניינם של הנאשמים

אשר לנאשם 1 - לחובתו עבר פלילי מכביד, המלמד על פעילות עבריינית מגוונת, מתמשכת, עמוקה.

על פי המתואר בכתב האישום, היה נאשם זה היוזם של האירועים העברייניים וגם מי שאמור היה להפיק התועלת מהם.

לזכות הנאשם, ייקח בית המשפט את הודאתו באשמה ואף את העובדה, כי ממילא מרצה מאסר.

באיזון השיקולים בעניינו, ראוי היה להטיל עליו עונש על הצד הבינוני - גבוה של מתחם הענישה, ואולם, לנוכח טווח הענישה שסוכם, במסגרת ההסדר, יושת עליו עונש על הצד הנמוך של מתחם הענישה, שהוא הצד הגבוה של טווח הענישה שסוכם, אם כי, לנוכח ההודאה באשמה, שהביאה לחיסכון ניכר בזמן שיפוטי, תינתן לנאשם, לפני משורת הדין, הקלה מסוימת, ולא יגזר ענשו ברף המירבי של טווח הענישה במסגרת ההסדר.

אשר לנאשם 2 - גם לחובתו עבר פלילי בהיקף לא מבוטל.

נאשם זה היווה חוליה חשובה במסגרת הפרשה, כאשר הנהנה העיקרי מפירות העבירות אמור היה להיות אחיו, הקרוב אליו. גם לזכות נאשם זה, ייקח בית המשפט את הודאתו באשמה.

בנוגע לנאשם זה, ראוי היה להשית עליו עונש מאסר בפועל באמצע מתחם הענישה ואולם, לנוכח טווח הענישה שסוכם במסגרת ההסדר - יושת עליו עונש על הצד הנמוך של מתחם הענישה, שהוא הצד הגבוה של טווח הענישה שסוכם, אם כי, לנוכח ההודאה באשמה שהביאה לחיסכון שיפוטי, תינתן לנאשם, לפני משורת הדין, הקלה מסוימת, ולא יגזר ענשו ברף המירבי של טווח הענישה במסגרת ההסדר.

אשר לנאשם 3 - חלקו של נאשם זה בפרשה חמורה זו, הוא נקודתי בלבד, בהיותו נהג הרכב, אשר הוביל את הנאשם 2 למפגש עם הסוהר אשר שימש כסוכן סמוי והוא אף היה האדם שירד מהרכב להניח את הסם בנקודת האיסוף וכן להניח את תשלומי השוחד במקומם, כאשר עובדות אלה מצביעות על היותו במדרג נמוך במסגרת החבורה, שכן הוא היה אותו אחד שנחשף תוך יציאה מהרכב ולמשימה כזו, שולחים את מי שעל שרותיו ניתן לוותר.

לא נטען, כי נאשם זה נטל חלק בתכנון האירועים ואף אין עדות על פעולה בתחום מיוחד.

שירות המבחן בא בפרוגנוזה חיובית לגבי נאשם זה, לאחר שהתרשם, כי עד כה גדל והתנהל במסגרת שומרת חוק וכי המעשים הנטענים אינם מאפיינים את אורחות חייו.

שירות המבחן מוצא סיכוי ממשי לשיקומו של נאשם זה, והדגיש, את הנזקים שעלולים להיגרם לו אם ישלח למאסר בין כתלי בית האסורים. יצוין, כי בעקפיין, מדובר בנזקים לחברה כולה, אם יישאב הנאשם לצד העברייני של המתרס.

שירות המבחן אף גיבש תכנית טיפולית לצורך שיקומו.

אדם מועד לטעות, אך כאשר המדובר במי שנתפס בטעות אחת בודדת, נטל אחריות מלאה לגביה - מוצא בית המשפט, ליתן לו הזדמנות.

על כן, מתוקף סמכותו של בית המשפט בהתאם להוראות סעיף 40 ד' לחוק העונשין, תשל"ז-1977, מוצא בית המשפט, בעניינו של נאשם זה - לחרוג לקולא ממתחם הענישה ולהסתפק בעונש מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, בד בבד עם שילוב הנאשם בהליך הטיפול השיקומי, בפיקוח שירות המבחן למבוגרים.

בנוגע לכלל הנאשמים - מוצא בית המשפט להשית ענשי מאסר מרתיעים, צופים פני עתיד.

בנוגע לכלל הנאשמים - מוצא בית המשפט להשית עיצומים כספיים כבדים ומרתיעים, בדמות קנסות, וזאת מאחר שהמדובר בפעילות עבריינית, אשר הונעה על ידי העברת כספים בהיקף שאינו מבוטל.

עוד מוצא בית המשפט, לקבל עתירת המאשימה להורות על השמדת הסמים המסוכנים וכן על חילוט כספי השוחד שנתפסו, לטובת אוצר המדינה.

סיכום

לאחר שבית המשפט שמע את טענות הצדדים (ועיין בטענות התביעה לעונש בכתב); עיין בראיות לענין העונש בנוגע לנאשמים 1 - 2; עיין בתסקיר בעניינו של הנאשם 3; שמע דברם האחרון של הנאשמים - גוזר על הנאשמים העונשים כדלקמן:

א. על הנאשם 1 - 28 חדשי מאסר בפועל, במצטבר לכל מאסר אחר אותו הוא מרצה ותוך שינוכו רק ימי מעצר, שאינם חופפים מאסרו בתיק אחר, ככל שקיימים;

ב. על הנאשם 2 - 25 חדשי מאסר בפועל, במצטבר לכל מאסר אחר אותו הוא מרצה ותוך שינוכו רק ימי מעצר, שאינם חופפים מאסרו בתיק אחר, ככל שקיימים;

ג. על הנאשם 3 - 6 חדשי מאסר לריצוי בפועל. בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, ירצה הנאשם עונש המאסר שהוטל עליו בדרך של עבודות שירות, במרכז יום לקשיש, רח' נווה רעים 25, פתח תקווה, חמישה ימים בשבוע, 06:30 שעות ביום. על הנאשם להתייב לריצוי עבודות השירות בתאריך 12.09.18, שעה 08:00. הנאשם הזהיר, כי אי-התייבבות לריצוי העבודות או אי-שיתוף פעולה עם הממונים עליו במקום העבודה או עם הממונה על עבודות השירות בכל עניין שהוא - עלולה להביא להפקעת צו ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות, על כל המשתמע מכך;

ד. על כל הנאשמים - 12 חדשים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, אשר יחל מעת השחרור ממאסר בנוגע לנאשמים 1 - 2 ומעת מתן גזר הדין המשלים בנוגע לנאשם 3; והתנאי - שמי מהם לא יעבור עבירה מסוג פשע בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז-1977 פרק ט', סימנים ד' - ה'; או עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973; או עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב

- 1971, סעיף 52;

ה. על כל הנאשמים - 6 חדשים מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, אשר יחל מעת השחרור ממאסר בנוגע לנאשמים 1 - 2 ומעת מתן גזר הדין המשלים בנוגע לנאשם 3; והתנאי - שמי מהם לא יעבור עבירה מסוג עוון בניגוד לחוק העונשין, תשל"ז-1977 פרק ט', סימנים ד' - ה'; או עבירה מסוג עוון בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973; או עבירה מסוג פשע בניגוד לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב - 1971, סעיף 52;

ו. לנאשם 2 בלבד - 3 חדשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, והתנאי - שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל - תשי"ב - 1952;

ז. לנאשם 1 - קנס בסך 25,000 ₪ או 5 חדשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 01/10/18 ובכל 01 לחודש שלאחר מכן;

ח. לנאשם 2 - קנס בסך 18,000 ₪, או 3 חדשים מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 01/10/18 ובכל 01 לחודש שלאחר מכן;

ט. לנאשם 3 - קנס בסך 15,000 ₪, או 75 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 שיעורים שווים ורצופים, החל מיום 01/10/18 ובכל 01 לחודש שלאחר מכן;

י. כספי השוחד שנתפסו - בסך 10,000 ₪, יחולטו לטובת אוצר המדינה;

יא. המוצגים - סמים יושמדו בכפוף לחלוקת תקופת הערעור, ואם יוגש ערעור בכפוף להחלטה בו;

יב. עותק גזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות בשב"ס;

יג. עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן למבוגרים. צו מבחן בנוגע לנאשם 3 - יוגש לחתימה בתוך 30 יום מהיום.

הודעה זכות הערעור.

ניתנה היום, ז' אב תשע"ח, 19 יולי 2018, במעמד הצדדים.